

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos V. — Izdan in razposlan dne 21. februarja 1870.

9.

Dopustno pismo od 4. septembra 1870,

za delo in rabo lokomotivne železnice od Lundenburga (Bretislav) v Grussbach.

M i F r a n c J o ž e f P r v i,
po Božji milosti cesar avstrijski;

apostolski kralj ogerski, kralj češki, dalmatinski, hrvaški, slavonski, gališki, vladimirski in ilirski; nadvojvoda avstrijski; veliki vojvoda krakovski, vojvoda lotarinški, saleburški, štirski, koroški, kranjski, bukovinski, gornje-sleški in dolnje-sleški; veliki knez erdeljski; mejni grof moravski; pokneženi grof habsburški in tirolski itd., itd., itd.

Ker sta Dr. Adolf Weiss in Dr. Maksimilijan Steiner prosila, da bi jima se dopustilo delati in rabiti lokomotivno železnico od Lundenburga do Grussbacha, zazdelo Nam se je, z ozirom na občno koristnost podjetja, imenovanima prosilecema po postavi od 13. aprila 1870, (Drž. zak. št. 56) to dopuščenje podeliti tako le:

Člen 1. Podeljujemo koncesionarjema pravico, narediti in rabiti lokomotivno železnico od Lundenburga v stiku s priv. Cesarja Ferdinanda severno železnico na Mikulov do Grussbacha, da se napravi zveza z dopolnilnim omrežjem priv. avstrijske državno-železnične družbe.

Člen 2. Cesta sama in nje uredba za vožnjo naj se naredi po črtežu na drobno ustanovljenem, ki ga je ministerstvo za trgovino potrdilo.

Zlasti se je pri delanji te železnice prav na tanko držati zahtev, ki jih trgovinsko ministerstvo izreče, in veljavnih občnih stavilnih in policijskih propisov.

Ako bi se pri izpeljevanju dela iz ozirov na stavbeno ekonomijo ali na službo pokazalo, da se mora ali da je koristno odstopiti od železničnega črteža ali od načrtov na drobno

ustanovljenih, — s čimer se pa v čl. 1 določena mer železnice ne sme predrugačiti, niti se sploh smejo razmerja gledé na ležo in mer obrniti na slabše, — mora se takej predrugačbi tudi izprositi potrjenje od državne uprave.

Spodnje delo te železnice sme se narediti samo za eno kolejo.

Državna uprava ima pravico takrat zahtevati ondi, kjer se ji bo zdelo potrebno, da se napravi spodnje delo za drugo kolejo in ta koleja naredi, kadar bo letni kosmati dohodek skozi dve leti zaporedoma 180.000 gld. v srebru na miljo presegal.

Koncesionarja se zavezujeta zarad porabe kolodvorov že obstoječih železnic v Lundeneburgu in Grussbachu kakor tudi o uredbi službe pri prehodu z ene na druge železnice skleniti dogovor z dotičnimi upravami. Troške za potrebna razširjalna dela na tujih kolodvorih bosta trpela koncesionarja.

Državni upravi je pridržana pravica, ako bi se dorazumenje ne doseglo, postaviti pogoje za vzajemno porabo voz domačih sosednjih železnic in za dopeljavo rudniških in drugih železnic po lastni potrebi v to železnico.

Člen 3. Koncesionarja se zavezujeta, da bosta delo železnice od Lundeneburga do Grussbacha v šestih mesecih po dnevu podeljene koncesije začela, v dveh letih po tem dokončala in dodelano železnico občni službi izročila.

Da izpolnita to dolžnost, to morata koncesionarja zagotoviti s 50.000 gld. a. v., ki jih državni upravi za kavejjo v borsnih efektih po kursu odštejeta.

Ta kavejja se koncesionarjema povrne, brž kakor se izkaže, da se je za delo železnice najmanj štirikrat toliko potrošilo.

Spisi in pisma o tem povodu narejena uživajo prostost od pristojbin in štemplja.

Člen 4. Koncesionarjema se za izpeljavo koncesionirane železnice dodeljuje pravica razlastitve po določbi dotičnih postav.

Ista pravica naj se dodeli koncesionarjema zastran železnocestnih kril do posameznih obrtnišč, o katerih bi državna uprava spoznala, da so koristna za javni interes.

Člen 5. Koncesionarja se imata pri delanju koncesionirane ceste in pri njeni rabi držati tega, kar ustanavlja pričujoče dopustno pismo, kakor tudi tega, kar velevajo na to stran dane postave in ukazi [zlasti postava za dopuščanje železnic od 14. septembra 1854*), in reda za vožnjo po železnicah od 16. novembra 1851 **)], in tako tudi postav in ukazov, ki bi se v prihodnje utegnili izdati.

Člen 6. Koncesionarja imata tedaj zlasti tudi zastonj voziti pošto in poštne postavljenice po predpisu §. 68 omenjenega reda za vožnjo po železnicah, prepuščaje po potrebnosti en kupé ali voz, in poštna uprava ima oblast za vozovlak, ki od končnih postaj vsak dan odrine, določiti, kdaj ima oditi in kako hitro ima voziti med tema končnima postajama tje in nazaj.

Kolikorkrat bi poštna služba zahtevala več nego en voz z osem kolesi ali dva voza z štiri kolesi, dobita koncesionarja za vsak voz, ki ga več dasta za ta namen, odškodnino na miljo, ki se ustanovi dogovorno v pravšni ceni.

Ako bi se poštni upravi potrebno zdelo, na koncesionirani železnici vpeljati ambulatno pošto, kakoršna je po drugih avstrijskih železnicah, morata koncesionarja namesto navadnih voz z osmimi ali štirimi kolesi brez vračila napraviti in vzdrževati za to potrebne osmo- ali čvetero-kolesne vozove za poštno ambulanco narejene po zahtevanju poštné uprave.

*) Državnega zakonika od leta 1854, št. 238.

***) Državnega zakonika od leta 1852, št. 1.

Za opravljanje pošne službe mora se po prejemnih in oddajnih postajah pripravna pošna pisarnica v železničnem poslopu zastoj prepustiti, in to k večemu po ena izba in ena čumnata za potrebno opravilo, in ako bi na to stran bilo še večjih potrebščin, naj se napravi poseben dogovor.

Dalje imata koncesionarja dolžnost, pošne pošiljke — ki nimajo denarne vrednosti — in katerih ne spremlja noben poštni uradnik ali služabnik, brez posebnega povračila na dotične postaje odpravljati in ondi jih izročiti.

Pisma, ki si jih gledé na upravo železnice ravnateljstvo železnično (upravno svetovalstvo) in pa organi njemu podložni ali ti organi med sabo pošiljajo, smejo se na dotičnih kosih ali daljavah te železnice odpravljati po železničnih postavljenjih.

Člen 7. Koncesionarja imata dolžnost, upravi državnega telegrafa napeljava telegrafov poleg železnice na železničnih tleh brez posebnega povračila dopustiti.

Toda telegrafska uprava se mora s koncesionarjema domeniti zastran mesta, kje ima napeljava iti.

Dalje morata koncesionarja brez posebnega plačila prevzeti varovanje telegrafske napeljave po železničnem osebju.

Nasproti pa imata koncesionarja tudi pravico žice (drát) za železnični telegraf pritrjevati na kole državnega telegrafa.

Železnični telegraf, če državna uprava zastran državnih poslanic (depeš) drugače ne zapové, in zastran privatnih ničesar ne dogovori, rabi se edino za naznanila, ki se tičejo vožnje po železnici, in torej je ta poraba pod vplivom in nadzorom državne uprave.

Člen 8. Visokost voznine za ljudi in blago podvržena je sledečim utesnitvam:

Maksimalna tarifa na avstrijsko miljo, in to pri popotnih za osebo:

v I. razredu	30 kr. avstr. velj.
„ II. „	25 „ „ „
„ III. „	15 „ „ „

Ako bi se pokazala potreba, voznino za ljudi še bolj znižati, ter bi koncesionarja ne mogla primerna polajšila dodeliti popotnikom III. razreda, dolžna bosta, po naročilu trgovinskega ministerstva, vvesti IV. razred (vozove za stoječe), v katerih se bo plačevalo po 10 krajcarjev na miljo.

Maksimalna tarifa zastran blaga pri navadni hitrosti na colni cent in miljo: 3 kr. avstr. velj.

Izjemno imajo v krajnem prehodu od Lundenburga do Grussbacha za sledeče reči pri polnih vozovih veljati tile postavki voznine:

Za žito in sočivje, mlenje, sol, železo in železne izdelke, drva in les za premog, koaks, stiskano šoto, rude, železne plošče, kamenje zidarsko in apnarsko 2¹/₂ kr. avstr. velj.

V prehodu med postajami severne železnice cesarja Ferdinanda in avstr. državno-železnične družbe bodo se povedane voznine za 20 odstotkov znižale.

Za odpravnino se vzema od vsega blaga po 2 kr. na colni cent. V tem je zapopadeno plačilo za nakladanje in razkladanje in za občno zavarstvo.

Ako bi dotičnik sam blago nakladal ali razkladal, bode se za odpravnino samo po 1.5 kr. od colnega centa jemalo.

Zastran voznine od drugih stvari, zastran ustanovljenja ležarine, razredbe blaga in drugih določeb gledé na prevažanje blaga treba bo tako ravnati, da dotične cene in določbe

ne bodo smele nikakor biti večje in nadležnejše od ónih, ki veljajo na severni državni železnici.

Uravnavanje voznin za ljudi in blago med tu postavljenimi mejami pristoji koncesionarjema.

Pri tem pa se nima nikomur osebno predstvo dajati. Če se torej kakemu odpravniku ali pošiljaču blaga pod gotovimi pogoji voznina zniža ali ktera druga ugodnost dodeli, mora se ta znižba ali ugodnost dodeliti vsem odpravnikom ali pošiljačem, kateri so voljni izpolniti iste pogoje.

Vse posebne tarife se morajo javno razglasiti.

Toda postavodavstvu je vsak čas pridržana uredba tarife za vožnjo ljudi in blaga. Taki uravnava se imata koncesionarja podvreči.

Vsakakor ima državna uprava oblast, primerno znižati voznino s stranskimi pristojbami vred, brž kakor čisti dohodek zadnjih dveh let preseže deset odstotkov napravnega kapitala.

Člen 9. Dopušča se odmerjati in pobirati voznino od ljudi in blaga v domačem srebrnem denarju, vendar tako, da se plačilo po kursni vrednosti preračunjeno mora tudi v deželnem denarju jemati.

Tarifa se mora vsak mesec posebej na zaprosbo koncesionarjev kakor tudi na zaupanje državne uprave, po srednjem kursu srebra v preteklem mesecu preobrniti (reducirati) na deželni denar, pri čemer se brez privolitve koncesionarjev ne sme iti čez 5 odstotkov izpod srednjega kursa.

Člen 10. Transporti vojakov se morajo po znižani tarifi opravljati, in to po dogovoru na to stran in glede ugodnosti za potujoče vojake med vojnim ministerstvom in ravnateljstvom cesarja Ferdinanda severne železnice dne 18. junija 1868 *) sklenenem, katerega določbe so celokupni del dopustnega pisma.

Ako bi se pa kdaj z vsemi avstrijskimi železnicami ali z večino njih zastran prevažanja vojakov dogovorile določbe državi ugodnejše, naj imajo one veljavo zadobiti tudi za koncesionirano železnico.

Te določbe naj se obračajo tudi na stražo finančno in varnostno, ki sta uravnani po vojaško.

Koncesionarja se zaveujeta, da bosta potujočim vojakom dodeljevala ugodnosti, dovoljene od vseh avstrijskih železnocestnih uprav.

Koncesionarja se zaveujeta, da pristopita obstoječemu dogovoru avstrijskih železnocestnih uprav zastran vzajemnega pripomaganja z vozili pri večih vojaških transportih, in pa organskim določbam in službenemu zapisu za vojne železnocestne oddelke.

Člen 11. Državni uradniki, postavljeni in služabniki, ki po naročilu gosposke nadgledujoče upravo železnic in vožnjo po njih, ali zarad varstva državnih interesov po koncesiji ali iz dohodarstvenih oziror porabijo železnico in izkažejo naročilo te gosposke, morajo se s potno robo vred zastoj voziti.

Člen 12. Državna uprava ima pravico, kadar bi živež v avstrijskem cesarstvu bil nenavadno drag, ponížati za-nj voznino na polovico maksimalne cene.

*) Normalni ukazi e. kr. armadnega ukaznika od l. 1868, 21. kos, št. 97.

Člen 13. Koncesionarjema se daje tudi pravica, napraviti družbo delničarsko in za nabor potrebnega denarja izdati delnice in predstvene obligacije slovóče na prinesca ali na stanovita imena, ki se smejo na avstrijskih borsah prodajati in uradno notirati.

Znesek, nabavljen s predstvenimi obligacijami, ne sme preseči tretjega petina napravnega kapitala.

Ako se predstvene obligacije izdadó v tuji valuti, mora se znesek tudi v avstrijski valuti naznaniti.

Predstvene obligacije se morajo prej odplačati nego delnice.

Člen 14. Za železnico omenjeno v čl. 1 in njena krila, ako bi se izvedla, se dodeljujejo od strani države te-le polajšila :

- a) Oprostitev od dohodnine in štempeljskih pristojbin za kupone, kakor tudi od vsakega davka, ki bi se morebiti s prihodnjimi postavami vpeljal, za 20 let.
- b) Oprostitev od štemplja in pristojbin za vse pogodbe, vloge in druga pisma za nabavo kapitala, in za delanje in opravo železnice do tistega časa, ko se izroči občni službi.
- c) Oprostitev od štempljev in pristojbin za prvo izdatbo delnic in predstvenih obligacij kakor tudi začasníc (interinalnih listov), in prenosnine, ki bi jo bilo plačati od kupljenega zemljišča.

Člen 15. Doba, doklej bo koncesija trpela in po §. 9, b) postave za dopuščanje železnice varovana, da se ne smejo napraviti nove železnice, ustanovljuje se na devetdeset let od tistega dne, katerega se začne vožnja po celi koncesionirani železnici, in ko ta doba preteče, mine koncesija.

Koncesija izgubi svojo moč tudi, ako se rok v čl. 3 ustanovljeni za dokončanje dela in za odprtje železnice ne bi dostal, ter bi se prestop roka ne mogel opravičiti ne v zmislu §. 11, b) postave o dopuščanju železnice, niti sosebnó s kako politično ali financijalno krizo.

Člen 16. Državna uprava si pridržuje pravico, kadar preteče trideset let od dne, katerega se je izdala dopustnica, vsak čas odkupiti koncesionirano železnico.

Da se določi odkupščina, bodo se letni čisti dohodki, ki jih je podjetje v zadnjih sedmih letih pred pravim odkupom imelo, sešteli, od tega čisti dohodki dveh najslabših let odbili in po tem poprečni čisti dohodki ostalih petih let za podjetje izračunili.

Ta srednji znesek se bode družbi kakor letnina plačeval v poluletnih ratah, dokler se ne izteče koncesija. Če bi najdeni srednji znesek ne dosegel vsaj 5·2 odstotkov za železnico res potrošenega in prav izkazanega napravnega kapitala, vzame se le-ta minimalni znesek za letnino.

Pod napravnim kapitalom se razumejo troški delanja, in prve uredbe (t. j. do konca prvega gospodarstvenega leta po odprtji koncesionirane železnice), potem obresti po pet od sto troškov za uredbo in za delo plačanih, kar se jih nabere do odprtja, odbivši dohodke od posameznih kosov, na katerih bi se bila vožnja prej začela, nego po celi železnici.

Ako bi se po izteku prvega gospodarstvenega leta izpeljale še druge stavbe ali omislila še druga oprava, smejo se dotični troški došteti v napravni kapital, če je državna uprava privolila v nove stavbe ali v pomnožbo oprave, in če se troški prav izkažejo; troški, o katerih se ne izkaže, da so za pripravljajoča dela, ali za železnico samo in nje uredbo, kakor tudi dolžnosti, ki bi jih o priliki odstopljene koncesije na delničarsko družbo (čl. 13) ta družba prevzela proti koncesionarjema, ne smejo se nikakor šteti k napravnemu kapitalu.

Člen 17. Kadar mine koncesija in tisti dan, ko mine, prihaja država brez vračila v neobteženo last in uživanje koncesijonirane železnice, zlasti tal, zemeljnih in umetnih del, cele spodnje in vrhne naprave in vse nepremične železnične pritekline, kakor so: kolodvori, nakladališča in razkladališča, vsa za železnično rabo potrebna poslopja na odhodih in prihodih, stražnice in nadgledovalnice z vso opravo v stoječih mašinah in vseh nepremičninah.

Kar se tiče premičnih reči, kakor so: lokomotivi, vozovi, premične mašine, orodje in druge naprave in robe, kolikor so potrebne ali dobre za nadaljno službo, naj prejde toliko teh reči in oziroma toliko vrednosti zastonj na državo, da se bo ujemalo s prvo železnično opravo, ki je zapopadena v napravnem kapitalu.

Po odkupu železnice in od dne tega odkupa prihaja država, plačujoč vsako leto ustanovljeno odkupščino brez drugega vračila v last in uživanje tu koncesijonirane železnice z vsemi prej omenjenimi dotičnimi rečmi, tako premičnimi kakor nepremičnimi.

Naj mine koncesija ali naj se železnica odkupi, ostaje koncesionarjema last rezervnega zaloga napravljenega iz lastnih dohodkov podjetja in kar imajo denarjev terjati, po tem last posebnih del in poslopij napravljenih ali pridobljenih iz lastnega imetka, kakor so: peči za koaks in apnenice, livnice, fabrike za mašine ali drugo orodje, shranišča, koaks, hranišča za premog in drugo robo, ktere sta si pridobila ali sezidala po dovolbi državne uprave z izrečnim pristavkom, da ne bodo železnična pritekline.

Člen 18. Še se državni upravi pridržuje pravica, ako bi se v kljub izrečenemu svarilu po večkrat prelomile ali zanemarile dolžnosti v dopustnici ali postavah naložene, poprijeti se naredeb postavam primernih in po okolnostih, še predno izteče čas koncesije, izreči, da je koncesija moč izgubila.

Člen 19. Koncesionarja se zavezujeta, da bosta za postavno nadgledovanje železničnega podjetja z ozirom na opravila s tem združena v državno blagajnico plačevala počez letno povračilo, katerega znesek določi državna uprava v primeri k dotični dajatvi avstrijskih železnic, kolikor ga pride gledé na milje. Še sta koncesionarja dolžna, podeljevaje nižje službe posebno gledati na dobro dosluživše podoficirje c. kr. armade.

Resno opominjaje vsakega, da ne dela zoper to, kar ustanovljuje le-ta dopustnica in dodeljujoč koncesionarjema pravico, zastran izkazne škode pred Našimi sodišči zahtevati odškodbe, dajemo vsem oblastim, kterih se tiče, trdno povelje, naj ostro in skrbno čujejo nad to koncesijo in vsem tem, kar se ustanavlja v njej.

V dokaz tega izdajemo to pismo, zapečatenó z Našim večjim pečatom, v Našem cesarstva glavnem in prestolnem mestu na Dunaju, četrtega dne meseca septembra v letu po odrešenju sveta tisoč osem sto sedemdesetem, Našega cesarjevanja dva in dvajsetem.

Franc Jožef s. r.

Potocki s. r.

Holzgethan s. r.

Pretis s. r.

10.**Razglas ministerstva za finance od 29. januarja 1871,**

o tem, da je c. kr. velikima colnijama Hebski in Aški na Češkem dana oblast, odpravljati za izvoz cukrer, s pridržkom povračila pristojbine čez colno linijo izvažan.

C. kr. veliki colniji v Hebu (Eger) in Ašu na Češkem ste prejeli oblast, v zmislu veljajočih propisov za izvoz odpravljati cukrer, kateri s pridržkom povračila carine (cola) in potrošnine čez colno linijo izhaja.

Holzgethan s. r.**11.****Ukaz ministerstva za pravosodje od 11. februarja 1871,**

da je občina Leobersdorf odkazana v okoliš Badenskega okrajnega sodišča v Dolnji Avstriji.

Na podlogi §.^{ta} 2 postave od 11. junija 1868, Drž. zak. št. 59, odločuje se občina Leobersdorf iz okoliša Potensteinskega okrajnega sodišča ter se odkazuje v okoliš Badenskega okrajnega sodišča.

Ta ukaz pridi v moč dne 15. marca meseca 1871.

Habietinek s. r.**12.****Razglas ministerstva za finance od 12. februarja 1871,**

o povračilu za kolajne ali svetinje (medalje) v c. kr. glavni kovnici kovane.

Za zlate, srebrne in bronaste kolajne, katere c. kr. glavna kovnica po naročilu naredi, pride za zdaj počenši od 1. marca 1871 ta-le po velikosti premernika v milimetrih nizdolu gredoči cenovnik (tarifa) v moč, namreč za vsak kos:

od 72—80 milimetrov	3 gld. — kr.
„ 60—71 „	1 „ 90 „
„ 46—59 „	1 „ 40 „
„ 33—45 „	1 „ 10 „
izpod 33 „	— „ 90 „

Zlate in srebrne kolajne bodo se tudi po sedaj v čistini od 987 tisočnin kovale, ter se bode kovni funt zlatih kolajn povračeval ali s 143 zlatniki (cekini, dukati) in 1 gld. 78 kr. v srebru, ali s 84¹/₂ zlatniki po osem goldinarjev (à 20 francs) in 3 gld. 98 kr. v srebru, a kovni funt srebrnih kolajn s 45 gld. v srebru.

Za blago bronastih kolajn se ne daje posebno povračilo, ker je z bronarjevo plačo vredže v zgornjem cenovniku všteto.

Kolajne nenavadnih oblik se kujejo po ceni posebej dogovorjeni.

Ako se kolajnam tudi kovni pečatniki (štemplji) v glavni kovnici nalašč naredé, treba jih je po dogovoru plačevati.

Holzgethan s. r.

10. Rozklad ministerstva za řízení od 29. ledna 1871.

Nařízení vlády, kterým se stanoví, že v řízení ministerstva za řízení od 29. ledna 1871 bude zřízeno ministerstvo vnitra, ministerstvo vnějška, ministerstvo zemědělství a lesnictví, ministerstvo obchodu a průmyslu, ministerstvo školství a církevních věcí, ministerstvo spravedlnosti a ministerstvo financí.

Ministerstvo vnitra: ministr pán (L. Baer) a dva podministři (L. Baer a J. Baer).
Ministerstvo vnějška: ministr pán (L. Baer) a dva podministři (L. Baer a J. Baer).
Ministerstvo zemědělství a lesnictví: ministr pán (L. Baer) a dva podministři (L. Baer a J. Baer).
Ministerstvo obchodu a průmyslu: ministr pán (L. Baer) a dva podministři (L. Baer a J. Baer).
Ministerstvo školství a církevních věcí: ministr pán (L. Baer) a dva podministři (L. Baer a J. Baer).
Ministerstvo spravedlnosti: ministr pán (L. Baer) a dva podministři (L. Baer a J. Baer).
Ministerstvo financí: ministr pán (L. Baer) a dva podministři (L. Baer a J. Baer).

11. Rozklad ministerstva za řízení od 11. února 1871.

Nařízení vlády, kterým se stanoví, že v řízení ministerstva za řízení od 11. února 1871 bude zřízeno ministerstvo vnitra, ministerstvo vnějška, ministerstvo zemědělství a lesnictví, ministerstvo obchodu a průmyslu, ministerstvo školství a církevních věcí, ministerstvo spravedlnosti a ministerstvo financí.

Ministerstvo vnitra: ministr pán (L. Baer) a dva podministři (L. Baer a J. Baer).
Ministerstvo vnějška: ministr pán (L. Baer) a dva podministři (L. Baer a J. Baer).
Ministerstvo zemědělství a lesnictví: ministr pán (L. Baer) a dva podministři (L. Baer a J. Baer).
Ministerstvo obchodu a průmyslu: ministr pán (L. Baer) a dva podministři (L. Baer a J. Baer).
Ministerstvo školství a církevních věcí: ministr pán (L. Baer) a dva podministři (L. Baer a J. Baer).
Ministerstvo spravedlnosti: ministr pán (L. Baer) a dva podministři (L. Baer a J. Baer).
Ministerstvo financí: ministr pán (L. Baer) a dva podministři (L. Baer a J. Baer).

12. Rozklad ministerstva za řízení od 12. února 1871.

Nařízení vlády, kterým se stanoví, že v řízení ministerstva za řízení od 12. února 1871 bude zřízeno ministerstvo vnitra, ministerstvo vnějška, ministerstvo zemědělství a lesnictví, ministerstvo obchodu a průmyslu, ministerstvo školství a církevních věcí, ministerstvo spravedlnosti a ministerstvo financí.

Ministerstvo vnitra: ministr pán (L. Baer) a dva podministři (L. Baer a J. Baer).
Ministerstvo vnějška: ministr pán (L. Baer) a dva podministři (L. Baer a J. Baer).
Ministerstvo zemědělství a lesnictví: ministr pán (L. Baer) a dva podministři (L. Baer a J. Baer).
Ministerstvo obchodu a průmyslu: ministr pán (L. Baer) a dva podministři (L. Baer a J. Baer).
Ministerstvo školství a církevních věcí: ministr pán (L. Baer) a dva podministři (L. Baer a J. Baer).
Ministerstvo spravedlnosti: ministr pán (L. Baer) a dva podministři (L. Baer a J. Baer).
Ministerstvo financí: ministr pán (L. Baer) a dva podministři (L. Baer a J. Baer).

3 000	—	—	—
1 000	—	—	—
400	—	—	—
100	—	—	—
200	—	—	—
300	—	—	—
400	—	—	—
500	—	—	—
600	—	—	—
700	—	—	—
800	—	—	—
900	—	—	—
1 000	—	—	—
1 100	—	—	—
1 200	—	—	—
1 300	—	—	—
1 400	—	—	—
1 500	—	—	—
1 600	—	—	—
1 700	—	—	—
1 800	—	—	—
1 900	—	—	—
2 000	—	—	—

Nařízení vlády, kterým se stanoví, že v řízení ministerstva za řízení od 12. února 1871 bude zřízeno ministerstvo vnitra, ministerstvo vnějška, ministerstvo zemědělství a lesnictví, ministerstvo obchodu a průmyslu, ministerstvo školství a církevních věcí, ministerstvo spravedlnosti a ministerstvo financí.

Ministerstvo vnitra: ministr pán (L. Baer) a dva podministři (L. Baer a J. Baer).
Ministerstvo vnějška: ministr pán (L. Baer) a dva podministři (L. Baer a J. Baer).
Ministerstvo zemědělství a lesnictví: ministr pán (L. Baer) a dva podministři (L. Baer a J. Baer).
Ministerstvo obchodu a průmyslu: ministr pán (L. Baer) a dva podministři (L. Baer a J. Baer).
Ministerstvo školství a církevních věcí: ministr pán (L. Baer) a dva podministři (L. Baer a J. Baer).
Ministerstvo spravedlnosti: ministr pán (L. Baer) a dva podministři (L. Baer a J. Baer).
Ministerstvo financí: ministr pán (L. Baer) a dva podministři (L. Baer a J. Baer).

13. Rozklad ministerstva za řízení od 13. února 1871.

Nařízení vlády, kterým se stanoví, že v řízení ministerstva za řízení od 13. února 1871 bude zřízeno ministerstvo vnitra, ministerstvo vnějška, ministerstvo zemědělství a lesnictví, ministerstvo obchodu a průmyslu, ministerstvo školství a církevních věcí, ministerstvo spravedlnosti a ministerstvo financí.